

Rechtbank Den Haag 8 april 2020

ECLI:NL:RBDHA:2020:3267

HEEFT BEROEPSFOUT VAN ADVISEUR GELEID TOT SCHADE?

Een verzekerde wordt geconfronteerd met een forse brandschade. De verzekeraar ontzegt dekking onder de brandverzekering. De verzekerde verwijt haar verzekeringsadviseur dat hij diens belangen bij het aanvragen van de verzekering niet naar behoren heeft behartigd. Volgens de verzekerde zou bij een juiste taakvervulling door de adviseur de verzekering wel dekking hebben geboden. De adviseur bepleit het tegendeel. In deze zaak hakt de Rechtbank Den Haag deze knoop door. De casus was als volgt.

De besloten vennootschap Teleaces drijft een groothandel in elektronische en telecommunicatie-apparatuur en bijbehorende onderdelen. De onderneming heeft zich bij haar start in april 2017 voor advies over diverse verzekeringen gewend tot een verzekeringsadviseur. De adviseur heeft offertes van de noodzakelijke verzekeringen opgevraagd bij onder meer de Goudse. Tussen de adviseur en Teleaces hebben meerdere gesprekken plaatsgevonden. Teleaces doet tijdens deze gesprekken uit de doeken dat X, haar middellijk bestuurder en aandeelhouder, weleens een nacht op het politiebureau heeft doorgebracht na een caféruzie en dat hem een rij-ontzegging was opgelegd wegens overschrijding van de maximumsnelheid. Deze feiten vermeldt de adviseur op het aanvraagformulier van de bedrijfsautoverzekering. De Goudse doet nog navraag naar enkele omstandigheden, maar accepteert de aanvraag waardoor de bedrijfsautoverzekering tot stand komt.

Ten behoeve van de overige bedrijfsverzekeringen heeft de adviseur wederom een aanvraagformulier ingevuld. Op de slotvragen die zien op het strafrechtelijk verleden en het aantal schades vult de adviseur op dit formulier 'nee' in. De adviseur legt het aanvraagformulier voor aan Teleaces. Per e-mail van 5 mei 2017 doet Teleaces aan de adviseur nogmaals opgave van de eerder genoemde strafrechtelijke feiten. De adviseur laat aan Teleaces weten dat het niet nodig is om deze feiten nogmaals aan de Goudse door te geven. Volgens de adviseur is de Goudse hiervan immers al op de hoogte. Ook de overige bedrijfsverzekeringen zijn hierna tot stand gekomen.

Kort daarna is op 21 juli 2017 brand ontstaan in het bedrijfspand van Teleaces. De schade aan het pand, de inventaris en de goederen raamt Teleaces zelf op 1,8 miljoen euro. De Goudse weigert dekking te verlenen. Ook heeft de Goudse de persoonsgegevens van X in het Incidentenregister en in het Extern Verwijzingsregister van de stichting CIS opgenomen. Volgens de Goudse is uit onderzoek onder meer gebleken dat het schadeverleden veel meer meldingen kende dan

Teleaces had voorgespiegeld. Ook het rijverbod dat was opgelegd was voor een zwaarder verkeersdelict dan was opgegeven. Bovendien gold het rijverbod ten tijde van de aanvraag van de verzekering nog terwijl Teleaces had aangegeven dat dit al in het verleden lag. De Goudse is van mening dat Teleaces hem met opzet heeft misleid door het aanvraagformulier onjuist in te vullen. De Goudse zou bij kennis van de ware stand van zaken geen verzekeringsovereenkomst met Teleaces zijn aangegaan. Teleaces laat het er niet bij zitten en betreft zowel de Goudse als de adviseur in rechte. De rechtbank maakt met de vorderingen van Teleaces jegens de Goudse korte metten. Volgens de rechtbank is vast komen te staan dat Teleaces haar mededelingsplicht (artikel 7:928 BW) heeft geschonden.

De rechtbank volgt de Goudse eveneens in zijn standpunt dat Teleaces heeft gehandeld met het opzet om de Goudse te misleiden. De rechtbank overweegt dat aannemelijk is dat Teleaces van de door haar verzwegen omstandigheden op de hoogte was. Maar Teleaces heeft ervoor gekozen deze niet volledig te delen met de Goudse en evenmin met haar adviseur. De rechtbank oordeelt dan ook dat de Goudse niet gehouden is om tot uitkering van de brandschade over te gaan (artikel 7:930 lid 5 BW). Volgens de rechtbank is ook de registratie van de persoonsgegevens van X in het Extern Verwijzingsregister terecht gedaan.

Teleaces had in deze zaak ook de adviseur gedagvaard. Teleaces verwijt de adviseur onder meer dat deze heeft nagelaten om de per e-mail van 5 mei 2017 toegestuurde aanvullende informatie aan de Goudse door te sturen. De rechtbank oordeelt dat van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur verwacht had mogen worden dat er actie was ondernomen naar aan-

leiding van de ontvangst van de e-mail. De betreffende e-mail had de adviseur ten minste door moeten sturen naar de Goudse. Door dit na te laten, is de adviseur volgens de rechtbank tekortgeschoten in zijn zorgplicht jegens Teleaces. De vervolgvraag is of Teleaces wel dekking onder de polis zou hebben gehad als de adviseur geen beroepsfout zou hebben gemaakt. Kortom: is er sprake van causaal verband tussen de verweten gedraging van de adviseur en de door Teleaces geleden schade? De rechtbank beantwoordt ook deze vraag ontkennend. Zoals de rechtbank is gebleken, heeft Teleaces ook aan de adviseur geen open kaart gespeeld ten aanzien van de (strafrechtelijke) feiten en omstandigheden. Dus ook in het geval dat de adviseur wel actie had ondernomen ten aanzien van de bewuste e-mail van 5 mei 2017, dan zou Teleaces in dezelfde positie hebben verkeerd als nu het geval is. De door Teleaces verzwegen omstandigheden ten aanzien van haar (strafrechtelijke) verleden kwamen immers pas na de brand aan het licht en waren niet in de e-mail van 5 mei 2017 opgenomen. Nu de adviseur hiervan bij de aanvraag van de verzekering niet op de hoogte was gebracht door Teleaces, had hij deze informatie ook niet aan de Goudse kunnen verstrekken. Volgens de rechtbank zou dit niet anders geweest zijn als de aanvraag bij een andere verzekeraar dan de Goudse zou zijn gedaan. Iedere verzekeraar die dit brandrisico verzekerd had, zou, nadat de verzwijging aan het licht kwam, dekking hebben ontzegt. Teleaces vangt dus ook in haar vordering tegen de adviseur bot en zij wordt in de proceskosten veroordeeld van zowel de Goudse als van de adviseur.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.